A°. 1829. N°. 122.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 13 October.

FRANKFORT, den 9den October.

Van de Servische grenzen wordt den 20sten September het volgende gemeld: » Te Belgrado weet men sints drie dagen, dat de vrede tusschen Rusland en de Porte gesloten is; doch men weet ook, dat de pacha van Widdin, die den ganschen zomer met zijne Albanezen werkeloos bleef, zich thans eensklaps in beweging heeft gesteld en naar den Balkan getrokken is, om, gelijk hij zich uitgelaten heeft, de gemeenschap voor de Russen af te snijden. Met ongeduld verwacht men tijding van deze onderneming en vreest nog voor nutteloos bloedvergieten, daar de generaal Geismar den pacha van Widdin op den voet gevolgd is. — Onder de Serviers heerscht sedert het sluiten van den vrede groote vreugde, daar zij thans in het genot van die begunstigingen zullen treden, welke bij het traktaat van Ackerman bepaald, maar door de Porte niet verleend waren. De graaf *Diebitsch* heeft prins *Milosch* schriftelijk van de onderteekening van den vrede en van bepalingen ten behoeve van Servie verwittigd, met verzoek, zijne onderhoorigen daarvan mede kennis te geven.

— Men meldt uit Agram, dat de vrijhaven van Venetie waarschijnlijk den 1sten October zou geopend worden. Men kan verwachten, dat deze stad een aanzienlijk deel zal nemen aan den tusschenhandel met de Levant, die tot dusverre over Triest gedreven werd. Daartoe behoort inzonderheid de handel in Nederlandsche lakens, waarvan zich, sedert de verarming der Grieken, de Armeniers bijna uitsluitend hebben meester gemaakt. — In de haven van Venetie worden verscheidene oorlogsschepen uitgerust, waarschijnlijk om het Oostenrijksche eskader, dat tegen Marokko bestemd is, te versterken.

Van den 10den October.

Een brief uit Bucharest van den 11den September behelst het volgende: » Terwijl men ons uit Adrianopel van de inneming dezer stad en de aankomst der Turksche commissarissen berigt geeft, hooren wij van eene groote beweging, die in de vorstendommen plaats heeft. De generaal *Kiseleff*, opperbevelhebber der troepen op den linker oever van den Donau, heeft ijlings Bucharest verlaten, om zijn legerkorps te verzamelen, en zoo spoedig mogelijk naar Turnu of Rachova te marscheren. Tot deze beweging heeft, zegt men, de pacha van Scutari aanleiding gegeven, daar hij plotseling met 30,000 man Widdin verlaten heeft, om zich naar Schumla of Adrianopel te begeven.

Volgens berigten uit Bucharest van den 13den September, hebben de Russen de stad Rachova weder ingenomen. Eene sterke afdeeling van hen was naar Sophia getrokken.

Van de Moldavische grenzen verneemt men, dat de tijding van den vrede groote vreugde in de vorstendommen heeft verwekt. De ingezetenen van deze door de Porte zoo zeer gedrukte gewesten zien thans eene betere toekomst te gemoet, en maken toebereidselen tot feesten, om bewijs te geven van hunne dankbaarheid jegens den Keizer van Rusland, die hunne belangen zoo zeer heeft voorgestaan.

PETERSBURG, den 30sten September.

Gisteren middag werd aan de ingezetenen dezer hoofdstad de blijde tijding van het sluiten van den vrede met de Ottomansche Porte verkondigd door 101 kanonschoten van de Peter-Pauls vesting.

De Keizer heeft aan den generaal *Diebitsch-Sabalkansky* de orde van St. George verleend.

GRIEKENLAND.

De nationale vergadering te Argos heeft den 3den Augustus de antwoorden goedgekeurd, welke de president gegeven heeft op de mededeelingen van den Engelschen resident, den heer *Dawkins*, betrekkelijk het protokol van Londen van 22 Maart dezes jaars. Verder heeft de nationale vergadering den president gemagtigd, om deel te nemen aan de onderhandelingen, waartoe de verbondene hoven hem mogten uitnoodigen, ten einde, omtrent de bepalingen ter uitvoering van het traktaat van Londen overeen te komen. De president zal zich daarbij moeten houden aan een besluit, hetwelk de nationale vergadering in 1826 te Epidaurus heeft genomen, en de bepalingen, waaromtrent men zal zijn overeengekomen, zullen eerst dan voor de natie verbindende zijn, wanneer zij door hare gevolmagtigde vertegenwoordigers zullen zijn aangenomen en bevestigd.

MADRID, den 28sten September.

De minister van gratie en justitie heeft, op last des Konings, aan den Koninklijken raad het volgende dekreet gezonden:

« De eerbiedige beden, welke mij uit de uiterste verknochtheid zoo door den koninklijken raad als door de deputatie van mijn rijk en door verscheidene corporatien gedaan zijn, om mij te smeeken, door een nieuw huwelijk de troostrijke hoop op eene onmiddelijke opvolging mijner kroon te verzekeren, hebben mij bewogen om aan hunne voorstellingen gehoor te verleenen, daarbij de belangen en het geluk van mijne beminde onderdanen in aanmerking nemende. Met dit loffelijke oogmerk, en daarenboven van de groote voordeelen, die voor godsdienst en staat zullen voortvloeijen uit mijn huwelijk met de doorluchtige prinses donna *Maria Christina van Bourbon*, dochter van den grootmagtigen Koning van het koningrijk der Beide Sicilien, en mijne doorluchtige gemalin donna *Maria Isabella*, heb ik, mijne waarde en zeer geliefde broeders, goedgevonden, aan mijnen staatsraad *Gomez Labrador* last te geven, om zich, gelijk hij gedaan heeft, naar Napels te begeven, ten einde Hunne Napolitaansche Majesteiten mijn koninklijk voornemen bekend te maken, waarmede zij met het grootste genoegen hebben ingestemd, en daar onze wederzijdsche gevolmagtigden de huwelijks-contracten en bepalingen hebben afgehandeld en vastgesteld, heb ik besloten mijn huwelijk met eene zoo uitmuntende en beminnelijke vorstin aan het geheele rijk bekend te laten maken; want ik ben zeker, dat die kennis hetzelve zeer aangenaam zal wezen, dat ze Gode onze Heer zal behagen, en op de magtigste wijze zal bijdragen om de banden van vriendschap en goede verstandhouding tusschen de beide rijken naauwer toe te halen. Hiervan geef ik den raad kennis, opdat dezelve dienovereenkomstig de koninklijke cedel verzende en aan mijn genoegen deel neme.

(*geteekend.*) Ik de Koning.

St. Laurens, den 24sten September 1829.

BRUSSEL, den 9den October.

Hare Majesteit de Koningin is, gisteren avond om tien ure, van het paleis van Laeken naar 's Gravenhage vertrokken.

'sGRAVENHAGE, den 11den October.

Z. K. H. de prins van Oranje is gisteren avond in deze residentie aangekomen en heeft heden ochtend, in de Kloosterkerk, met Z. M. onzen geliefden Koning de godsdienstoefening bijgewoond.

GEND, den 10den October.

De *Catholique* zegt heden, dat hij juist de priesters zou aangemaand hebben, om zich aan het hoofd des volks ter herovering van de vrijheid te stellen, toen het Koninklijke besluit van den 2den October over de seminarien is verschenen. Er moet nog veel meer komen; maar men kan nu eens afwachten wat bij de aanstaande aanspraak van den troon zal gezegd worden.

AMSTERDAM, den 10den October.

Een zeker weekblaadje, dat onder den invloed van een ex-representant en zijne vrienden geschreven wordt, geeft zich alle moeite om door allerlei drogredenen zijne lezers te beduiden, dat de staten van de provincie Holland zich deerlijk zouden hebben vergist, toen zij den heer Mr. *P. A. Brugmans*, lid van de permanente commissie van het amortisatie-sijndicaat, tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben benoemd. De heeren staten hebben gewis wel geweten, dat de heer *P. A. Brugmans*, broeder van den grooten hoogleeraar van dien naam, lid van de voorz. commissie was; en men mag wel van die heeren vooronderstellen, wier voorname werk alleen in de benoeming van leden voor de kamer der gedeputeerden bestaat, dat hun het artikel der grondwet, tot die benoemingen betrekkelijk, niet onbekend zal zijn geweest. Zouden die heeren nu zouden dat artikel 92, waarbij gezegd wordt, dat « de » leden der Staten-Generaal niet te gelijk kunnen zijn leden der rekenkamer, noch eenigen aan den lande comptabelen post bekleeden, » zoo maar geheel in den wind hebben geslagen, en zulks alleen ten genoege van den heer *Brugmans?* Dit laat zich redelijker wijze niet denken. Men mag gerust aannemen, dat zij het 92ste artikel der grondwet gekend hebben, zoo wel als de betrekking van den heer *Brugmans* tot het amortisatie-sijndicaat, en desniettemin hebben zij hem benoemd tot afgevaardigde. Zij hebben derhalve in zijne betrekking tot het sijndicaat, niets gevonden, hetwelk aan zijne benoeming tot lid van de Tweede Kamer kon in den weg staan. Zij zullen begrepen hebben, dat de bedoeling der grondwet uitsluit de *leden der algemeene rekenkamer* en de *ontvangers, welke aan den lande* comptabele posten hebben, en geene andere personen die *op eene andere wijze* comptabel zijn, gelijk men et vele andere kan nen opnoemen. Het zoude te ver gaan, indien [illegible] die

eenigerhande comptabiliteit hadden, of die eenigzins *afhankelijk* waren, gelijk het weekblaadje beweert, van het lidmaatschap der Staten Generaal zoude willen versteken. Hoe vele afhankelijke personen hebben niet in dat hooge staats-collegie zitting, en is het wel ooit iemand in de gedachten gekomen, om hen daaruit verwijderd te houden, alleen omdat zij *afhankelijke* personen waren? Al de drogredenen van den steller van het artikel tegen de benoeming van den heer *Brugmans*, vallen ieder onpartijdige te zeer in het oog, dan dat zij doel zouden kunnen treffen. Wat toch is het doel daarvan? Daar is er geen ander, dan om den heer *Brugmans* te verwijderen, ten einde hij plaats zoude maken, niet voor de heeren *Uitwerf Sterling*, *van 's Gravenweerdt* of eenig ander braaf, bekwaam en regtschapen burger van Amsterdam, die met den heer *Brugmans* gewedijverd heeft. Men denkt er niet om. Neen, het doel van al dat geschrijf tegen den heer *Brugmans* is geen ander dan om in zijne plaats in te dringen een burger van 's Gravenhage, welke stad waarlijk reeds genoeg leden in de Tweede Kamer heeft, terwijl Haarlem er niet een enkel levert. Wij houden het voor eene zeer onvoorzigtige daad van de vrienden van den Haagschen burger, dat zij het weekblaadje, dat onder zijnen invloed wordt geschreven, hebben gekozen, om de grondwettelijke benoeming van den heer *Brugmans* aan te randen: zij hebben zich daardoor te zeer ontmaskerd, te zeer hun doel aan den dag gelegd, te zeer op hunne drogredenen doen letten; en wij houden ons wel overtuigd dat de Tweede Kamer dien waardigen gedeputeerde zal handhaven bij het regt, dat hij heeft, om onder de vertegenwoordigers des volks zitting te nemen; en dat, in het onverhoopte geval van een tegenovergesteld besluit, de Staten van Holland wel zorg zullen dragen, dat de intrigue niet zegeprale, en dat een waardig, regtschapen en door de fortuin onafhankelijk volksvertegenwoordiger alsdan de plaats van den heer *Brugmans* vervangt.

Mengelwerk.

NOORDEN EN ZUIDEN.

Aan de Redactie!

Men kan goed zijn en wezenlijk het goede voor hebben en toch dwalingen, zeer gevaarlijke en schadelijke dwalingen koesteren. Ondertusschen kenmerkt dit den opregtelijk in gemoede dwalende, dat hij voor redelijke overtuiging vatbaar is en even spoedig geneigd zal wezen zijne dwalingen te erkennen en des noods te herroepen, als hij vroeger zijne bezwaren kenbaar maakte. — Men kan den Koning en de regering eeren, het Vaderland beminnen, en juist uit dien hoofde zich gedrongen gevoelen, bestaande of vermeende grieven en het misbruiken aan het licht te brengen, die voor de bestendige liefde en vertrouwen van vorst en regenten gevaarlijk zouden kunnen worden. — Al beschouwt zoodanig iemand zaken en omstandigheden ook uit een verkeerd oogpunt, dan nog verdient hij aller hoogachting, want hij is een man, die kracht en moed bezit, zich boven de meerderheid der *passieven* te verheffen en zijn bijzonder belang dikwerf voor het algemeene in de waagschaal te stellen. — Maar wanneer men dwaalt, om te dwalen; wanneer men eene taal voert, die lijnregt strijdt tegen geweten en overtuiging; wanneer men stellingen opwerpt en verdedigt, die door rede en ondervinding als onbestaanbaar met maatschappelijke zamenleving zijn onderworpen; wanneer men leugentaal uitstoot om de geschiedenis van vroegere tijdvakken te vervalschen, en zich als predikers opwerpt, om, zoo mogelijk, vroegere bloedtooneelen uit de geschiedenis, wier herdenken al een ijzing verwekt, hernieuwd te zien. Wanneer men de menigte met allerlei verzonnen, vergroote grieven, bezwaren en inbreuken verdooft, niet met het doel, om door de opheffing dezer bezwaren den band van liefde tusschen volk en bestuur naauwer toegehaald te zien, maar om dien band geheel te verscheuren; wanneer men, even als de listige slang, de zwakke punten behendig uitkiest, ten einde de verschillende gevoelens in den staat onderling tegen elkander in het harnas te jagen, en twist en tweedragt onder de burgers aan te stooken; wanneer daartoe de bijna volslagen ongodist van vroeger dagen, nu huichelend de monnikskap opzet en het heilige kruis in de hand neemt, en dezulken, die eens den *Europeschen despoot* met lijf en ziel in de hoogste magt, als ijverige en onvermoeide uitvoerders van diens ijzeren wil, zoo niet meer, dienden, zich nu als verdedigers van de regten des volks opwerpen; dan verdienen de zoodanigen, de diepste verachting, (wij wenschten hier een nog sterker woord te kunnen vinden) welke immer menschen te beurt kan vallen.

Noorden en Zuiden: meest geliefkoosde leus, ja stokpaardje van sommige zuidelijke oproer-bladen; en waarom? omdat eene kwaadaardige factie, die den geest dezer bladen bestuurt, al te wel weet, dat zij hiermede in hunne heillooze ontwerpen verder zullen komen, dan met de vermelding en opsomming van zoogenaamde grieven en inbreuken, die de natie niet gevoelt.

Meer dan twee eeuwen van elkander gescheiden, meer nog onderling verwijderd door uiteenloopende belangen en verschil van gevoelens, was het alleen aan de regering van eenen Vorst, als onzen Koning, mogelijk, om in zoo weinige jaren die toenadering, die onderlinge vereeniging, die verbroedering tot stand te brengen, waarover al de goeden en welgezinden in ons vaderland zich nog zoo kostelings verheugden; eeuwige schande, zoo het aan eenige weinige ellendelingen gelukken mogt, deze heerlijke vruchten te doen verloren gaan!

Er kunnen echter daadzaken zijn, die den schijn van waarheid hebben: wanneer deze verdraaid en partijdig worden voorgedragen, dan zijn dergelijke voordragten slechts des te gevaarlijker. Hieronder behooren ook de reeks van opgaven, welke sedert eenigen tijd gedurig in deze bladen zijn voorgekomen, over de ongelijke verdeeling der ambten tusschen Zuid- en Noord-Nederlanders. — Wanneer beide gedeelten van het rijk in dezelfde omstandigheden verkeerd hadden, en nog, wanneer de hereeniging der beide gedeelten slechts *dadelijk* bij den val van het Napoleontische rijk had plaats gehad, dan zouden deze aanmerkingen gegrond kunnen zijn; echter twijfelen wij zeer, of deze ongelijkheid alsdan wel zoodanig bestaan zou. Ondertusschen gaat men in zijne redeneringen niet van *dit* oogpunt uit; en natuurlijk, wijl zulks aan de zaak een geheel ander voorkomen geven zou. Twee eeuwen lang hadden de noordelijke gewesten eenen eigen staat uitgemaakt; slechts een paar jaren had *Holland* opgehouden te bestaan, en nog had NAPOLEON, *uit achting voor de Hollanders*, velen in hunne betrekkingen gelaten: — *Belgie* daarentegen was, onder *Oostenrijk* noch onder *Frankrijk*, door deszelfs eigene ambtenaren geregeerd en gediend geworden; zij, onder wiens beheer zij zich bevonden, hadden er meestentijds hunne eigene *sujetten*. Verder was alles reeds grootendeels, bij de latere ineensmelting, in orde gebragt en zamengesteld, en het was dus natuurlijk, dat toen die het laatste kwam ook het laatste maande. — Ook zouden wij kunnen vragen, of het toen ter tijd wel raadzaam ware, in het zuidelijk gedeelte de ambten aan elk, die hier slechts om vraagde, te vergeven; de *Courrier des Pays-Bas* en *consorten* hebben zelve erkend, dat de wetten van 1815, *toen, om de nog heerschende stemming*, doelmatig en noodzakelijk waren: en zoude het dan bij zulk eene stemming voorzigtig van het bestuur geweest zijn, het beheer over zaken van algemeen belang aan personen op te dragen, die men nog niet wist of zij te vertrouwen waren? — Heeft men eindelijk dit zelve wel ernstig gewild en gezocht, zoo als zulks hier (waarlijk niet als een blijk van welvaren voor onze eens zoo bloeijende gewesten) het geval geweest is: — of heeft eene sterke zucht tot gemak, eene soort van tegenzin in administrative werkzaamheden, daar ook niet het zijne toe bijgedragen? Indien dit toch niet het geval is, van waar komt het dan, dat de meeste kantoren, van kooplieden bij voorbeeld, en evenzeer in fabrieken en trafieken, niet door den man, *maar door de vrouw* gedirigeerd worden? van waar komt het, dat zelfs op verscheidene landskantoren, bij voorbeeld de postkantoren, de *echtgenooten* van de heeren directeurs den hoogsten toon voeren? enz. enz. En wanneer dit het geval is, aan wien ligt dan de schuld? Men heeft toch nimmer kunnen vergen, dat de Koning of de ministers met den hoed in de hand zouden zijn rond gegaan, ten einde zeer vriendelijk te verzoeken of men ook dit of dat ambt begeerde! Neen, om hier regtvaardig te oordeelen, zoude men moeten onderzoeken, of, wanneer zuidelijke landgenooten voor posten gesolliciteerd hebben, hun dan ten allen tijde Noord-Nederlanders zijn voorgetrokken. — Wanneer hier eene vacature plaats heeft, al is dezelve ook nog zoo gering: ja, dan stroomt het rekwesten, meestendeels van jonge lieden, die niet meer weten wat te beginnen, om met der tijd slechts een klein bestaantje te hebben: — is zulks niet alzoo bij ulieden, het komt alleen daar van daan, omdat men deze armoede van keuze, deze verlegenheid bij u zoodanig niet gevoelt. — Het tegenwoordig bestuur, dat eigen bestuur, hetwelk thans zoo schandelijk bij u gesmaad en verguisd wordt, heeft aan uwe gewesten een leven, een handel, vertier en voorspoed gegeven, die u vroeger onbekend waren, en waardoor kleine landsposten bij u voor velen nog geene volstrekte noodwendigheid geworden zijn.

Waarlijk, laat ons in geene vergelijking komen; want ten wiens koste geniet gijlieden dien voorspoed? ten onzen koste: — er was ook bij ons een tijd, dat er bijna geen liefhebbers voor ambten en posten te vinden waren; dezen tijd hadden wij, zoo niet geheel, dan toch ten deele *kunnen* terugkrijgen; het korte tijdsbestek tusschen 1813 en 1815 gaf ons daartoe de gegronde hoop; maar het *bijzonder* belang ONZER gewesten moest voor *hoogere* belangen zwichten! — Niet, dat wij de hereeniging van het oorspronkelijke aloude *Nederland* betreuren; wij hebben daartoe te veel nationaal gevoel, en het zou ons innig leed doen ons slechts eenigzins gelijk te stellen met die onruststokers in uw midden, wier eenigste doel het is den broederband te verscheuren: wij wilden slechts met een enkel woord aantoonen, dat de *grootste* bezwaren waarlijk niet aan uwen kant zijn. Neen, laat ons de eenheid bewaren; van elken kant wat geven en wat nemen, en het geblaas dier wezens vergeten, die waarlijk niet voor *onze* belangen ijveren, maar alleen daarom trachten de boel in de war te stuwen, ten einde naderhand in die algemeene confusie *hun bijzonder belang te bevorderen*.

Wij zouden dezelfde aanmerkingen kunnen maken, ten opzigte van de ongelijkheid in het leger. — Alleen slechts willen wij vragen, wat was, op het tijdstip der hereeniging, de militaire magt in *Belgie*, in vergelijking van de Hollandsche? en was het waarlijk geene groote trek van bijzondere goedheid van onzen Koning, dat hij naderhand een aantal Belgische officieren, die bij den slag van *Waterloo* nog tegen hunne eigene landgenooten gevochten hadden, in dienst van den lande heeft toegelaten? Is deze ongelijkheid in later tijd blijven bestaan, dit is geenszins de schuld van het gouvernement: de weg stond hier zoo wel op de militaire school als bij de korpsen, voor elk open; en zoo ergens, dan heeft hier steeds de strikste regtvaardigheid plaats gevonden.

Er blijft mij nu nog over een enkel woord te zeggen van het laatste artikel, betrekkelijk de protestantsche predikanten. Vooreerst is het volstrekte onwaarheid, dat over het algemeen de protestantsche boven de roomsche godsdienst zou worden bevoordeeld; want elk, die slechts eenige kennis van zaken heeft, weet, dat de toelagen, die aan roomsche kerken, geestelijke gestichten, enz. enz. gegeven worden, oneindig die aan protestanten overtreffen; maar, wanneer men ter goeder trouw had willen handelen, dan had men geene vergelijking moeten maken tusschen eene

uitgebreide roomsche gemeente en eene der kleinste protestantsche in de zuidelijke provincien, maar men had eene even talrijke in het grootendeels protestantsche gedeelte moeten uitkiezen; want het is genoeg bekend, dat men alleen *door het verleenen van groote traktementen* predikanten heeft kunnen vinden, om zich in de zuidelijke provincien mogelijk aan schimp en hoon te gaan blootstellen. Wanneer men regtvaardig had willen oordeelen, dan had men, bij de vergelijking der traktementen, in aanmerking moeten nemen, dat de protestantsche predikanten *alleen* van deze traktementen moeten leven, terwijl de roomsche pastoors nog eene reeks van emolumenten en bijdragen in hunne gemeente zelve vinden. Wanneer men billijk had willen wezen, dan had men het ontzettend aantal pastoors, enz. enz. vooral in *Belgie* in verhouding moeten brengen tot het in evenredigheid kleine aantal van predikanten. Eindelijk moeten wij hier weder vragen: hebben de heeren pastoors veeltijds wel traktementen gewild? Hebben niet velen het als strijdig met de leer der kerk beschouwd; terwijl anderen dit geweigerd hebben, om door het aannemen van giften van den staat, niet verpligtend aan den staat te worden en daardoor hunne onafhankelijkheid te verliezen? Kan men het niet als zeker stellen, dat, wanneer zij nog hunne vroegere geestelijke goederen en privilegien bezaten, genen eenig traktement van den staat zoude begeeren. — Mogelijk ook schreeuwt gij hier weder over onregt, dat deze goederen niet aan de voormalige bezitters zijn terug gegeven: welnu, geef daarvan het edelmoedige voorbeeld; zoo er al mogelijk niet onder uwe heeren schrijvers, of derzelver familien, dergelijken zich bevinden, hetgeen nog te bezien zou wezen, dan zijn er voorzeker onder uwe beschutters en toejuichers wel van die personaadjes, *van den interen tijd*; die een groot deel van hunnen tegenwoordigen rijkdom juist daaraan te danken hebben: dit zou eerst nog eens eene edelmoedige trek zijn, die mogelijk vele navolgers zou vinden!

Maar, wat spreken wij van edelmoedigheid, van goede trouw, van regtvaardigheid en billijkheid jegens menschen, die het geenszins (wij herhalen dit nogmaals) om de goede zaak zelve te doen is, maar die eene factie uitmaken, wier eenig doel het is, eerstens het volk van het gouvernement en dan de natie zelve onderling te verdeelen, ten einde vervolgens op de puinhoopen van het verwoeste volksgeluk, voor laatste bedrijf, zich eindelijk onderling te verscheuren: de bestanddeelen toch, die het zoogenaamde verbond der *Unionisten* uitmaken, zijn te ongelijksoortig, om op den duur vereenigd te kunnen blijven bestaan. — Wachten wij ons, deel te nemen aan hunne dwalingen, ten einde ook niet te worden medegesleept in hunnen val!

S.

BROKKEN UIT HET DAGBOEK VAN DEN OUDE VAN HET MEER.

Wie is de Oude van het Meer?

Er zijn lieden, die *alles* willen uitvorschen en zich niet zelden eenen toon aanmatigen of zij werkelijk ook van *alles* kennis dragen. — Niet [illegible] ik op de diligence; in de achterkoets kwamen nog vier heeren en eene dame; de laatste sprak tegen de [illegible] weinig; de heeren echter des te meer. — Bij dergelijke gelegenheden [illegible] er veel van, enkel toehoorder te zijn; ik schoof dus digt in mijn hoek, [illegible] slimmert. — [illegible] op den [illegible] compagnon de voyage, raakte 't gezelschap, dat ik A, B, C en D zal noemen, aan het politiceeren. — « De heeren hebben zeker, zeide A, — een heer met eenen dikken buik, — die tusschen iederen volzin geweldig blies, het verslag van het trekken der Russen over den Balkan reeds gelezen?

B. Ik lees altijd vast de Arnhemmer; maar ik begin met het Mengelwerk.

C. Ik begin van voren af aan en sla niets over.

Ei (zeide D met een piepend stemmetje, en over zijn geestige inval zeer te vreden) tot de advertentiën van Barouchettes *minima* toe?

C. Natuurlijk, zeer natuurlijk; maar daarom bevalt mij alles niet even goed.

A. Ik houde het met de nieuwstijdingen en de politieke traktaatjes.

C. En ik met de berigten van de Staten-Generaal.

B. De *Brokken uit het Dagboek van den Ouden van het Meer* spannen bij mij de kroon; die grijskop weet wel waar Abraham de mostert haalde?

D. Houdt UEd. dien man voor een grijsaard; het is een jong heer van mijne kennis, die altijd in *Doctrina* aan de leestafel zit; een filosoof, een denker, die geene tooneel-representatie overslaat; ik heb hem reeds lang in 't oog gehad.

B. Of ik het niet beter wist; — het is een professor L. te G....., mevrouw van SNAVELEN, die alles kan ontdekken, heeft er stellige bewijzen voor; begrijp maar, op een zeker cercle werd er over een artikel van den *Ouden van het Meer* gepraat, gelagchen, gegist, en professor, die altijd anders haantje de voorste is, sprak niet, lachte niet, giste niet en werd zeer verlegen toen mevrouw VAN SNAVELEN plotseling tegen 't gezelschap zeide, *hier heb ik de Oude van het Meer in levendigen lijve.* — Het is middagklaar, mathematisch zeker, niemand dan professor L. is de schrijver.

C. Ik heb mijnheer laten uitpraten, omdat de beleefdheid dit vorderde; maar ik acht mij gelukkig alle *erreur* te doen ophouden. De *Oude van het Meer* woont op een buitengoed in de nabuurschap van mijn neef, tusschen *Amstelveen* en *Cutelstraat* gelegen; hij is tusschen de 40 en 50 jaren oud, lang en mager, draagt een blonde pruik, leeft als een kluizenaar, en is slechts toegankelijk voor de boeren. — De een zegt dat het een Rotterdamsch koopman is, die reeds een bankroetje gemaakt heeft, in dien tijd toen men zich zoo iets nog schaamde, en die zich daarom stilletjes geretireerd heeft; een ander heeft mij verzekerd dat hij in den tijd van SPOORS, VREEDE en FYNJE het staatkundig tooneel had verlaten. — *Enfin*, hoe dit zij, hij en geen ander is de *ware Oude van het Meer.*

Wij waren juist aan eene plaats, waar de paarden moesten worden verwisseld, de conducteur stoorde mijne *alwetende* reisgenooten in hunne redeneringen, en ik vond daar het rijtuig van den vriend, die mij op zijn buitengoed verwachtte. — Ik had in het derwaarts rijden ruimschoots gelegenheid om te meesmuilen over de zonderlinge liefhebberij van de meeste menschen, om datgeen te willen weten, wat men om goede redenen niet aan den klepel hangt, en om dan, maar op de gis af, iemand te doodverwen, waarvoor zij geene andere reden hebben dan hunne eigene verbeelding.

CHINA.

Volgens het *Kanton-Register*, heeft de Keizer van China eene Ode op de inneming en verwoesting van Schanijkiluur gedicht, waar de rebellen, langen tijd tegen de keizerlijke troepen gestreden hebben. De Ode is gedrukt, en aan de Prinsen, ministers en andere grootwaardigheidbekleeders des Rijks gezonden geworden. Deze hebben niet verzuimd, de poëtische genie van den Keizer en den roem zijner wapenen te verheffen. De versen des Keizers, zeggen zij in hunne brieven van dankbetuiging, welke de Courant van *Peking* bekend maakt, schitteren als de sterren aan den melkweg en de volken der geheele wereld zullen ze als eenen schat van kostbare parelen bewaren. De Keizer heeft deze brieven met het gewone formulier onderteekend: « Ik weet zulks, gedraagt u dienovereenkomstig. » De Ode bestaat overigens slechts uit 24 versen, elk van zeven woorden.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 11den October 1492 werd *St. Salvador* door COLUMBUS ontdekt.

Den 11den dito 1531 onderging ULRICUS ZWINGLIUS eene geduchte nederlaag bij *Zurich*.

Den 12den dito 1654 sprong de kruidtoren te *Delft*, waardoor deze stad voor een groot gedeelte verwoest werd.

Den 12den dito 1679 werd de vrede met *Zweden* te *Nijmegen* geteekend.

Den 12den dito 1797 leverde de Nederlandsche vloot, onder bevel van den admiraal DE WINTER, eenen zeeslag tegen de Engelschen, welke, hoezeer ten onzen nadeele uitgevallen, met moed en onverschrokkenheid werd uitgehouden.

Den 13den dito 1307 werden de Tempeliers in *Frankrijk* gevat.

Den 13den dito 1556 stierf JOHANNUS SLEYDANUS, historieschrijver.

Den 13den dito 1762 had er een hevige brand plaats in het stadhuis te *Amsterdam*.

ARNHEM, den 13den October.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Pasl:

Den 12 Oct.	4 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 15 D.,	gevallen 0 D
Den 13 dito	4 El 4 Palm 5 Duim; gewassen 15 D.,	gevallen 0 D

Heden avond overleed alhier de Wel Edel Geboren Heer *ARNOLD ENGELEN*, lid van den Raad dezer Stad, veelgeliefde Echtgenoot van

NYMEGEN,
den 6den October
1829.

J. M. [illegible]ALMAN,
Douairière ENGELEN.

Den [illegible], bij ARNHEM, den 9den October 1829. Heden, in den [illegible], na eene korte ongesteldheid, zeer zacht, tot bittere droefheid van haren zoon en verdere betrekkingen, [illegible] *L. A. HA*[illegible], [illegible] DEN HEERE GILLES DU QUESNE VAN BRUCHEM, in leven *Heer van Bruchem en Cillershoek*, oud Schepen en *Raad der Stad Amsterdam.*

AMORTISATIE-SYNDICAAT.

AANBESTEDING.

De AGENT van het DOMEIN te *TIEL* zal, als daartoe geautoriseerd, op Donderdag den 19den November 1829, des voordemiddags om 11 uren, ten huize van, *G. BROEKMAN*, genaamd *den Teersdijk*, onder *Wychen*, ten overstaan van het Hoofd van het Plaatselijk Bestuur van *Wychen*, in het openbaar, aan de minstinschende, bij inschrijving en opbod, aanbesteden: het EENJARIG ONDERHOUD van den grooten weg der 1ste Klasse, No. 8, van *Grave* naar *Nijmegen*, bepaald van de scheiding van het Schependom der Stad *Nijmegen*, tot aan de Nederasselsche brug, aanvangende 1o. Januarij 1830 en eindigende den 31sten December deszelven jaars.

Waarvan het Bestek en Condition ter visie liggen aan het Bureau van den Heer Administrateur der Domeinen in het eerste Ressort, te *Arnhem*, ter Secretarie van de Gemeente *Wychen*, en ten Kantore van den Agent voornoemd.

De Agent voornoemd,
J. RAGAY.

§ § § Men is voornemens om op Maandag den 26sten October 1829, des avonds ten zes ure, in het *Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, bij inzet, en veertien dagen daarna, zijnde op Maandag den 9den November daaraanvolgende, ter zelver uur en plaats bij toeslag, ten overstaan van den te *Arnhem* residerende Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, in het openbaar te veilen:

1o. Een voornaam HUIS en ERVE, staande en gelegen aan de *Oude Kraan*, even buiten de Stad *Arnhem*, met de daartoe behoorende en annexe PAKHUIS, ZAADZOLDERS, BERGPLAATSEN en achter het Huis gelegene TUIN, zijnde het Huis gekwoteerd G. No. 84 Q No. 54 voorzien van verscheidene wel behangen BENEDEN- en BOVENKAMERS, een aller aangenaamst uitzigt hebbende over de voorleggende Haven, de Rijnstroom en de Betuwe.

2o. Een daarnevens gelegen HUIS en ERVE, gekwoteerd G No. 83, Q No. 53, met de daaracnter zijnde STALLING, ZOLDERS en eene in dit Erf schietende en afzonderlijk verhuurde WONING, uitkomende in de Krukkengang.

Welke beide voorschreve Perceelen, zoo wel uit hoofde van de daarbij zijnde Pakhuizen en Zolders, als wegens de gunstige ligging aan de stads haven, bijzonder voor den han-

del geschikt en gelegen, afzonderlijk en ook te zamen ter verkoop zullen aangeboden worden.

3°. Een hecht, sterk HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de Oeverstraat, wijk B N°. 44, van alle vereischte Gemakken tot eene aangename Woning voorzien; en

4°. Een HUIS en ERVE naast het laatst voorafgaande, wijk B N°. 43.

Welke twee laatstgemelde Huizen en Erven, gelegen tusschen de Huizen van den Heer *B E L I E R I N K* en *J A N S E N*, wegens de ruime en expres daartoe ingerigte Kelders, bij voorkeur voor den Wijnhandel geschikt, afzonderlijk en ook te zamen zullen geveild worden.

Ter opneming en bezigtiging vervoege men zich bij de respective tegenwoordige bewoners en gebruikers, mits vooraf daartoe belet vragende, en ter lezing van de Veilings Conditien en Bewijzen van eigendom, adressere men zich, gedurende drie dagen voor den inzet, ten Kantore van den voornoemden Notaris in de Bakkerstraat te *Arnhem*.

---

† † † Al wie aan den Boedel en Natalenschap van wijlen *D E R K D E B R U I N*, in leven Logementhouder, gewoond hebbende te *Arnhem*, in de Turfstraat, en aldaar overleden, schuldig zijn of te vorderen hebben, worden verzocht daarvan in den loop dezer maand October opgave te doen, ten Kantore van den Notaris Mr. *G E R A R D V A N E C K*, in de Bakkerstraat te *Arnhem*. Zullende het Logement enz. provisioneel op denzelfden voet worden gecontinueerd.

---

† † † De Notaris Mr. *J. B U S G E R S* zal op Donderdag den 15den October 1829, 's middags om 12 uren, ten huize *I J S S E L M A N*, in de Herberg *het Wapen van Gelderland*, buiten de Sabelspoort te *Arnhem*, publiek en op 6 maanden credit, stuksgewijze verkoopen: 5 SCHARIGE VETTE OSSEN; 3 zware vette KOEIJEN; 8 vette MALEN en 1 zware dragtige MAAL.

---

§ § § De Notaris Mr. *J. B U S G E R S* zal op den 21sten October 1829, des avonds om 6 uren, in het Logement *den Arend*, te *Arnhem*, publiek verkoopen: Een ruim sterk en welbetimmerd HUIS en ERVE, met verscheidene BENEDEN- en BOVENKAMERS, groote ZOLDERS, ruim VOORHUIS, KELDER, OPEN PLAATS, enz., tot het uitoefenen van alle Affaires en den Handel zeer gunstig gelegen binnen *Arnhem*, in de Rijnstraat, B No. 121. Ingezet op *f* 3430.00. En een dito HUIS en ERVE daarachter gelegen, in de Oeverstraat, B No. 69. Ingezet op *f* 1727.00. En de beide perceelen in massa op *f* 5157.00.

---

† † † Op W[illegible]dag den 21sten October 1829 en volgende dagen, zullen, ten overstaan van den Notaris *A. J. N. G O D E F R O Y*, in de Rijnstraat te *Arnhem*, Lett. C No. 20, publiek erfhuiswijze worden verkocht, de MOBILAIRE GOEDEREN, behoorende tot den Inboedel, Kruideniers- en Suikerbakkers Affaire, nagelaten door wijlen den Heer *G. J. B E L D E R*, en bepaaldelijk op Donderdag morgen den 22sten October, eenige oude SCHILDERYEN, PLATEN in Lijsten en eenige AFGIETZEES van GEDENKPENNINGEN; alles breeder bij Biljetten omschreven; zijnde deze Goederen Dingsdag voor den verkoopdag van des voormiddags 10 tot 2 en des namiddags van 3 tot 5 uren voor een ieder te zien.

---

† † † De Notaris *A. J. N. G O D E F R O Y* zal op Dingsdag den 27sten October 1829, des namiddags om 3 uren, ten sterfhuize van wijlen den Heer *G. J. B E L D E R*, in de Rijnstraat te *Arnhem*, publiek voor afbraak verkoopen: Een STAL en PAKHUIS met verder getimmerte, staande achter het voormelde Huis; zijnde Maandag van 10 tot 3 ure en des morgens vóór den Verkoopdag te zien; terwijl men, omtrent de verkoops-voorwaarden drie dagen te voren inlichting kan bekomen ten huize van voornoemden Notaris en van den heer *J. O O E R S*, in de Oeverstraat.

---

† † † Uit krachte der daartoe door de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te *Arnhem*, verleende autorisatie, bij derzelver vonnis van den 16den Julij 1829, zal men op Donderdag den 29sten October 1829, des namiddags ten drie uren, ten overstaan van den te *Velp* residerenden Notaris *V O N R O S E N*, [illegible] bij welgemeld vonnis benoemd, in het *Heerenlogement* aldaar, finaal verkoopen:

Eene aanzienlijke BOERENHOFSTEDE, met omtrent 62 Bunders WEI-, BOUW- en HOFLAND, mitsgaders BOOMGAARD, van ouds genaamd *een derde in de Holthuizer Goederen*, staande en gelegen in *Korten-Oever*, onder *Brummen*, in eene massa, ingezet en met de verhoogingen gebragt op . . . . . *f* 18,982.

En in perceelen ingezet en met de verhoogingen, gebragt op *f* 18,807.

Voorts eene TIEND, onder *Brummen*, ingezet en met de verhoogingen gebragt op . . . . . *f* 400.

En eindelijk vier VROUWEN ZITPLAATSEN, in de Groote of St. Eusebius Kerk te *Arnhem*, welke zijn ingezet en met de verhoogingen gebragt als volgt:

In het Zuiderpand, op de 13de Bank nommer 4, op	*f*	10.
In hetzelve pand, op de 10de Bank nommer 4, op		14.
In het Noorderpand, op de 6de Bank nommer 3, op		125.
In hetzelve pand, op gemelde Bank nommer 4, op		127.

VERKOOP VAN PAARDEN.

Op Donderdag den 15den October aanstaande, des morgens om 11 uren, zullen er te *Borculo*, ten huize van den Logementhouder *A. M A R T E N S*, in het openbaar verkocht worden, een getal RUINPAARDEN, uit 's Rijks Stoeterij aldaar.

De Luitenant-Kolonel
Directeur van 's Rijks Stoeterij te *Borculo*.
VAN DE POLL.

---

§ § § TE HUUR, om terstond te aanvaarden, een BOVENHUIS, hebbende het uitzigt op *Zonsbeek*, staande aan het Sintjans-hek, te *Arnhem*.

---

† † † Uit hoofde van aanstaand Buitenlandsch vertrek, biedt men aan TE KOOP: een span van vier Bruine Geëngeliseerde RUIN KOETSPAARDEN, bijzonder wel gedresseerd en vijf jaren oud. — Te bezigtigen op den Huize *Wadenoijen* en te bevragen bij den Heer *O. [illegible] E R W E Y*, Burgemeester te *Geldermalsen*.

Huize *Wadenoijen*, den 7den October 1829.

---

† † † De Ondergeteekenden, Tapijtfabriekanten te *Utrecht*, heden te *Doesborgh*, bij de Weduwe *H E Y D E M A N*, met hunne STALEN en MONSTERS uitgepakt, verheugen zich zeer hun verblijf te *Arnhem* tot den 10den dezer verlengd te hebben, en het is op zeer vereerend aanzoek, dat zij op hun retour van *Doesborgh* nog drie dagen, den 14den, 15den en 16den dezer uitgepakt zullen zijn in het Logement *de Kroon*, bij den Heer *R O B E R T*, te *Arnhem*; zij rekommanderen zich nog aan al de genen, die van hunne dienst in het leveren van Tapijtwerken zouden wenschen gebruik te maken, daar de vroege bestellingen, steeds ten voordeele der gebruikers zijn, en beloven in alles de promptste en civielste bediening; waartoe men zich ook steeds aan hunne Fabriek in *Utrecht* kan adresseren.

P. A. GARJEANNE ET FILS.

HET MAGAZYN VAN MANUFACTUREN
VAN DE WED. *L. V. PRINS*

Zal door de invallende Feestdagen, den 12den, 13den, 19den en 20sten dezer maand, gesloten zijn.

---

§ § § *D. V O G E L E N Z A N G*, Kostschoolhouder te *Wageningen*, heeft de eer aan Ouders en Voogden te berigten, dat op zijn Instituut, hetwelk hij van heden af geopend heeft, onderwezen zullen worden de FRANSCHE, ENGELSCHE, HOOG- en NEDERDUITSCHE TALEN, en verder die Wetenschappen, die den Jongeling, hetzij tot de Akademiën van *Breda* en *Medemblik*, als tot verschillende standen der Burgerlijke Maatschappij, zouden kunnen voorbereiden, terwijl de alhier gevestigde LATYNSCHE SCHOOL de beste gelegenheid aanbiedt tot de beoefening der geleerde talen. Het onderwijs en de opvoeding zullen ingerigt zijn naar de gronden der beste schrijvers, en de geheele inrigting op den voet van die der Heeren *J. V A N W Y K Rz. E N Z O O N*; bij wie voornoemde kostschoolhouder verscheidene jaren is werkzaam geweest. De aangename en gezonde ligging dezer stad, in het schoonste gedeelte van *Gelderland*, en de gemeenschap met de voornaamste steden van dit Rijk, geven geene geringe aanbeveling voor deze Kostschool, waarvan de voorwaarden bij den Wel Ed. Heer *Z I S S E L*, Makelaar, op het Singel te *Amsterdam*; bij de Boekhandelaars *A. K L O O T S* te *'s Gravenhage*, *J. Az. D O Y E R* te *Arnhem* en *N. V A N D E R M O N D E*, te *Utrecht*, en aan het Instituut zijn verkrijgbaar gesteld.

---

† † † *Mme.* LYBART, *a l'honneur de prevenir les Dames, qu'à son prochain arrivée en cette ville, qui sera au moins le 9 Octobre prochain elle apportera un assortiment complèt de* DRAPS ZEPHIR *en toutes couleurs, de Modes, ainsi que des Manteaux d'après les derniers Modes.*

STOOMBOOT
WILLEM DE EERSTE.

Regeling der afvaart voor het jaar 1829.

Van Nijmegen naar Rotterdam en 's Hage.

Elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, des morgens ten 7 ure.

Van Rotterdam naar Nijmegen.

Elken Maandag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 6 ure.

Zullende op deze dagen, des morgens ten half vier ure, bij *J. V A N V E L T H O V E N*, op de Bierkade te *'s Hage*, eene eigene Diligence afrijden, om voor het vertrek der Boot te *Rotterdam* aan te komen.

De Stoombooten van *Gorcom* op *'s Bosch* vice versa en van *Rotterdam* op *Middelburg*, *Antwerpen* en *Londen*, varen met deze in verband, als ook de Diligence van *Gorcom* over *Breda* naar *Antwerpen* en *Brussel*, welke nog denzelfden avond aldaar aankomt.

*** *C. A. T H I E M E*, te *Arnhem*, heeft den 6den October 1829 aan den Edel Achtbaren Heer Burgemeester aldaar, ter verkrijging in het Nederduitsch vertoond: *die Einheit des Glaubens der römisch-Katholischen Kirche. Historisch beleuchtet von C. T. A. RIETZ. — Berlin* 1827.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.